

Prazne želje

Neka ženska je na glavi nosila pehar jajc. Šla je na trg, da jih proda, pa si je med potjo govorila: »Ej, kako dobro mi gre. Imela sem petelin, pa sem ga prodala. Kupila sem kokoš in koš mi vsak dan nosi jajca. Danes jih prodam pa kupim ovco. Ovca bo zrasla, povrgla bo janjčke pa jih bom spet prodala. Potem si kupim vola, da ga bom posojala in bodo vsi sosedje orali z njim. Vsak me poplača z mero pšenice, gotovo je dobim za poln voz.

Potem to pšenico odpeljem na trg in jo dobro prodam, nazaj grede pa se ustavim pri krojaču.

Najlepšo obleko si bom izbrala in jo oblečem in pojdem po mestu. Kdor me bo videl, vsak se bo klanjal pred

mano: Dober večer, prelepa gospa, dober večer ... In jaz bom pokimala in šla naprej. Res je pokimala, ljubko se je priklonila – takrat pa so ji jajca popadala z glave in se razbila. In ni bilo ne obleke in ne jajc.